

JORIS CLAUWS – 65 jaar muzikant

Dames en heren,
Beste muzikanten,

De laatste muzikant die we op dit Ceciliafeest in de bloemetjes mogen zetten is een levende muzikale legende. Hij is dit jaar maar liefst 65 jaar muzikant, maar het is er nog steeds niet aan te horen!

Het is een muzikant die door amateur- en beroepsmuzikanten gerespecteerd wordt voor zijn virtuositeit en muzikale kennis.

Hij is niet groot van gestalte, maar des te groter qua muzikaliteit! U heeft het natuurlijk al lang geraden, ik heb het over onze onder-dirigent Joris Clauws!

Georges zag op 7 april 1937 in Eeklo het levenslicht en was van thuis uit al een beetje voorbestemd om muzikant te worden.

Zijn vader was een voortreffelijke klarinettist en al vlug had kleine Georges ook de muzikale microbe te pakken.

Georges startte op 8-jarige leeftijd met muziekacademie en volgde er notenleer en trompet. Later zou hij ook nog tal van andere instrumenten leren bespelen.

Zo leerde hij ook een tijdje viool, volgde hij accordeon in Gent en speelde hij later ook nog basgitaar.

Georges volgde les bij Dhr. Paul Van Daele en behaalde het einddiploma trompet met uitmuntendheid en het einddiploma harmonieleer.

Later behaalde Georges ook nog een eerste prijs notenleer aan het conservatorium van Gent.

U ziet dames en heren, de basis was gelegd voor een succesvolle carrière als muzikant!

Aanvankelijk speelde Georges bij Sint-Cecilia ('de liberalen'), waar ook zijn vader muzikant was. Later bij Sint-Georges en toen beide harmonies fusioneerden speelde Georges nog steeds bij 't ander muziek!

Het was op vraag van voorzitter Aimé Goethals dat Georges in 1976 bij Amicitia kwam spelen. Hij was toen 39 jaar.

Als voortreffelijk trompettist wist Georges zich door de jaren heen in Eeklo en omstreken te profileren tot een amateurmuzikant van professioneel niveau.

Nu nog wordt zijn trompetvirtuositeit geprezen door collega-muzikanten en professionele muzikanten.

Georges' embouchure is er een om u tegen te zeggen. Hij oefent dan ook elke dag en probeert zo weinig mogelijk repetities te missen!

Volgens Georges speelt hij thuis steeds meer en meer. Dat is nodig, zegt hij, om op rijpere leeftijd mee te blijven kunnen en een hoog niveau van spelen te blijven behouden. En... het is eraan te horen. Wat een staccato...

Georges heeft in zijn rijkge vulde muzikale loopbaan in verschillende orkesten en orkestjes gespeeld. Ik denk hierbij aan The Raindrops, verschillende harmonieën, de Herbakkersfanfare enz.

Binnen Amicitia werd aan Georges in de loop van de jaren ook de functie van onder-dirigent toegekend.

Georges heeft namelijk ervaring met dirigeren. Zo is hij naast de 1ste trompet in Amicitia ook nog dirigent van Philippine en het Eeklose Seniorenorkest.

En als Georges dirigeert is hij ... behoorlijk streng. Waarschijnlijk eist hij van de muzikanten dezelfde discipline die hij ook van zichzelf eist op muzikaal vlak.

Maar als er al eens een opmerking gegeven wordt, die bij de muzikanten een beetje 'te direct' overkomt, wordt dit na de repetitie tussen pot en pint vlug vergeven en vergeten.

Verder speelt Georges als trompettist ook nog steeds bij de Herbakkersfanfare en de Krüger Jazz-band. Het is ook een beetje door de talrijke en succesvolle optredens van deze laatste band, dat Georges en andere muzikanten van Amicitia wel eens afwezig durven zijn op de repetities.

Maar vergis jullie niet, Georges komt graag naar de repetities van Amicitia!

Eerst en vooral voor de muziek en ook voor de dirigent.

Georges heeft een grote bewondering voor de muzikaliteit en de dirigeerkunst in het algemeen van onze chef William!

Vandaar dat hij het ook zo jammer vindt dat er soms zo weinig volk op de repetitie is. Het is niet plezant voor de chef als er maar een paar muzikanten op de repetitie verschijnen.

Vroeger was het anders, weet Georges! Toen kwamen de muzikanten in groten getale naar de repetities en werd er achteraf nog flink nagepraat, gekaart enz. De sfeer van het toenmalige klaroenkorps, waar Georges chef van was, spreekt nog tot de verbeelding.

Waar is de tijd...

Dames en heren, beste muzikanten, 65 jaar is niets niks. Er zijn weinig muzikanten die zo lang dergelijk niveau van spelen blijven behalen. Georges is zeker een

uitzondering. Hij betekent voor Amicitia dan ook een niet te missen waarde. Waar gaan we ooit nog zo'n trompettist vinden?

We hopen dan ook, samen met jullie allemaal, dat Georges en zijn echtgenote verder in goede gezondheid mogen blijven zodat wij nog zeer lang op zijn muzikale kwaliteiten beroep kunnen doen.

Voor zijn 65 jaar muzikant zijn en zijn grote inzet voor onze harmonie overhandigen we Georges vandaag graag het briljante ereteken.
Van harte gefeliciteerd, Georges en bedankt!

